

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw z dnia 11.02.2022 r.

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
Uwagi ogólne			
1.	Uwaga ogólna	<p>Projekt ustawy nie wprowadza rozwiązania pomostowego w zakresie zasad stosowania KZR w odniesieniu do biomasy, która jest wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2022. Zgodnie z projektem ustawy, nowe przepisy mają wejść w życie od 1 stycznia 2023 r.</p> <p>Problem z certyfikacją dostawców biomasy ma nadal szeroki zasięg w Unii Europejskiej. Przepisy Rozporządzenia Wykonawczego Komisji 2018/2066 („MRR”) oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 („RED II”) stworzyły ramy dla systemu certyfikacji, lecz szczegółowe rozwiązania, które umożliwią działanie systemu wymagają wcześniejszego wydania rozporządzeń wykonawczych i decyzji przez Komisję Europejską (KE). KE jest nadal w opóźnieniu z przyjęciem tych aktów. Podobnie opóźnia się proces implementacji przepisów Dyrektywy RED II w większości państw członkowskich UE.</p> <p>Obecnie w Europie nie działa żaden system, który spełniałby wszystkie warunki w zakresie weryfikacji i certyfikacji spełnienia KZR w odniesieniu do paliw z biomasy. Część państw zdecydowała się w tej sytuacji na przyjęcie krajowych regulacji przejściowych, które wprowadzają pomostowe rozwiązania dla biomasy wykorzystywanej od 2022 r. (m.in. legislacja w Czechach i Szwecji). Kwestia ta została również bezpośrednio zaadresowana przez Komisję Europejską w opublikowanym 14 grudnia 2021 projekcie zmian do Rozporządzenia Komisji (UE) 2020/2085 (które wcześniej zmieniło przepisy MRR). Nowa, zaproponowana przez Komisję regulacja ma umożliwić zastosowanie przez państwa członkowskie czasowej derogacji w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r.</p> <p>Skala ryzyka dla uczestników krajowego rynku biomasy przy obecnej niepewności regulacyjnej jest ogromna – wytwórcy energii muszą się mierzyć zarówno z ryzykiem powstania obowiązku nabycia i umorzenia EUA od biomasy spalanej od 2022 r. (przy skokowo rosnącym koszcie zakupu uprawnień CO2) i dodatkowo wysokich kar wynikających</p>	

		<p>z systemu EU ETS lub zaprzestania/znaczącego ograniczenia działalności. Podobnie, dostawcy biomasy narażeni są na gwałtowne wahania na rynku wytwarzania i dostaw biomasy, zwłaszcza w sytuacji, gdy wytwórcy energii zmuszeni będą wstrzymać lub ograniczyć produkcję energii z biomasy.</p> <p>Instalacje wykorzystujące biomasę do produkcji energii elektrycznej i ciepła zapewniają także znaczącą kontrybucję do realizacji krajowego celu OZE. W celu zapewnienia przewidywalnych regulacyjnych warunków dla działalności związanej z produkcją i spalaniem biomasy w 2022 r. KL zwraca uwagę na konieczność wprowadzenia dodatkowej regulacji ostonowej, która zapewni derogację od wymogów stosowania KZR w tym roku. Dodatkowo, pilne działania legislacyjne w tym zakresie powinny zostać podjęte niezwłocznie po przyjęciu przez KE zaprojektowanych zmian do MRR. Przepisy unijne, które umożliwią takie działanie, mają być przyjęte do końca marca br. (proces konsultacji projektu rozporządzenia zakończył się 11 stycznia br.)</p> <p>Regulacja przejściowa włączona do art. 16 projektu ustawy nie jest w tym zakresie wystarczająca i nie zapewnia czasu niezbędnego na przygotowanie się do pełnego wdrożenia nowych zasad dotyczących KZR przez wszystkich uczestników rynku.</p>	
2.	Uwaga ogólna	<p>Z perspektywy operatorów ogólnodostępnych stacji ładowania, wprowadzone regulacje (Rozdział 3b Mechanizm kredytu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie) stanowią potencjalne źródło wsparcia finansowego, niezbędnego do przyspieszenia własnych sieci ładowania, nawet mimo tego, że wprowadzony jest nowy obowiązek i dodatkowe opłaty za operacje na nowym rejestrze.</p> <p>Jednocześnie jednak w naszej ocenie utworzenie kolejnego rejestru przez URE niepotrzebnie skomplikuje prowadzenie działalności operatora stacji ładowania. Obecnie obowiązkowy dla OSł jest rejestr EiPA, który można by wykorzystać do zarządzania kredytami OZE.</p>	
Uwagi szczegółowe			
1.	Art. 1 pkt 4 lit. g	<p>Treść art. 2 pkt 10b ustawy zmienianej w art. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>10b) paliwa z biomasy - paliwa gazowe z biomasy, o których mowa w pkt 10c, i paliwa stałe z biomasy, o</p>	<p>Poprawienie błędnego odwołania w treści przepisu. Jest: art. 2 pkt 25c, powinno być: art. 2 pkt 25b</p>

		których mowa w art. 2 pkt 25b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	
2.	<p>Art. 1 pkt 15) projektu Ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw wprowadzający Art. 21f. ust 4. [-> dot. Rozdziału 3b, Mechanizm kredytu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie]</p> <p>„Operator ogólnodostępnej stacji ładowania, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, składa wnioski o wydanie kredytu wyłącznie po spełnieniu obowiązku o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7a tej ustawy zrealizowanym zgodnie z art. 10a tej ustawy za rok poprzedni”</p>	Wykreślenie z Art. 1 pkt. 15) projektu ustawy ust. 4 z art. 21f.	<p>Naszą intencją jest to, aby energia trafiająca do stacji ładowania pochodzi z odnawialnych źródeł energii, przy czym podstawowym dokumentem potwierdzającym jej pochodzenie powinny być gwarancje pochodzenia unormowane ustawą o odnawialnych źródłach energii, a nie zielone certyfikaty, które stanowią system wsparcia dla wytwórców. Nałożenie na operatorów stacji ładowania obowiązku nabywania i przedstawiania do umarzania świadectw pochodzenia energii z OZE będzie skutkowało niepotrzebnym i nieuzasadnionym wzrostem kosztów energii ładowania, co z kolei może mieć wpływ na obniżenie atrakcyjności korzystania z pojazdów elektrycznych i zahamować rozwój elektromobilności.</p> <p>Należy pamiętać, że energia elektryczna zakupowana przez operatorów stacji ładowania od sprzedawców energii już dziś jest obciążona kosztami świadectw pochodzenia energii OZE, które wynikają z obowiązków nałożonych na sprzedawców.</p> <p>Wprowadzenie kredytów energii elektrycznej wydaje się być wystarczającą zachętą dla operatorów, aby podjąć wysiłek w kierunku zwiększenia udziału energii z OZE, dostarczanej z danej stacji / punktu ładowania.</p> <p>Stąd zasadnym wydaje się wykreślenie z Art. 21f ustępu 4.</p>

3.	Art. 1 pkt 29	W art. 28 bi ustawy zmienianej w art. 1 należy uzupełnić numer pierwszego ustępu.	Uzupełnienie brakującej numeracji przepisu
4.	Art. 3 pkt 2 lit. h (ppkt 33f oraz pkt 4)	Brak definicji pojęcia „wsparcie finansowe” użytego w przepisach. Proponujemy dookreślenie w ustawie, jakie rodzaje i formy wsparcia są objęte tym pojęciem.	Niedookreślenie pojęcia „wsparcie finansowe” powoduje niepewność czy pojęcie to dotyczy pomocy publicznej udzielanej za wytworzenie MWh energii elektrycznej (np. ujemne saldo, FiT/FiP, świadectwa pochodzenia), czy także dotyczy pomocy inwestycyjnej udzielanej np. przez NFOŚiGW czy WFOŚiGW lub innych form wsparcia. Dodatkowo wyjaśnienia wymaga, różnica w zakresie stosowania regulacji dotyczącej „podmiotu ubiegającego się o udzielenie wsparcia finansowego” oraz „podmiotu certyfikowanego dokonującego sprzedaży (...) z zamiarem uzyskania wsparcia finansowego” – odpowiednio w projektowanym art. 135c zmienianej ustawy o odnawialnych źródłach energii. Otwarte pozostaje także pytanie jak będzie kształtować się sytuacja prawna podmiotu, który już korzysta ze wsparcia w konkretnej postaci lecz będzie ubiegać się o dodatkowe wsparcie lub zmianę sposobu wsparcia.
5.	Art. 3 pkt 4	Wprowadzenie do wyliczenia w art. 135a. ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz jej wykorzystania, pochodzące ze środków publicznych, w tym ze środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone pod warunkiem, że biopłyny lub paliwa z biomasy, z wyłączeniem biopaliw gazowych, z których wytworzono energię elektryczną objętą wsparciem , spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju , o których mowa w art. 28ba-28bc, art. 28bg	Art. 135a ust. 1 dotyczy wsparcia finansowego w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, natomiast w przepisie wskazuje się także na „ciepło lub chłód objęte wsparciem”. Wskazujemy na brak konsekwencji w przepisie, w zakresie określenia, jakie produkty mogą być objęte wsparciem finansowym pod warunkiem spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez spalone paliwa z biomasy.

		i art. 28bh ustawy o biokomponentach, biopaliwach ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone:”	
6.	Art. 3 pkt 4 (art. 135a ust. 3 pkt 1)	Treść art. 135a ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie: „1) 70% w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.;”	Dyrektywa RED II w art. 29 ust. 10 lit. d wskazuje na instalacje oddane do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021. W projekcie błędnie wpisano 2023.
7.	Art. 3 pkt 4 (art. 135a ust. 5 pkt 2)	Treść art. 135a ust. 5 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie: „2) paliw z biomasy – załączniku nr 3 ”	Skorygowano błędny numer załącznika w odwołaniu.
8.	Art. 3 pkt 4 (art. 135a ust. 6)	Treść art. 135a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie: „6. Wymogi w zakresie kryteriów zrównoważonego rozwoju określone w ust. 1 stosuje się do: 1) paliw gazowych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW, 2) paliw stałych z biomasy, innych niż wytworzone z odpadów lub pozostałości innych niż odpady, lub pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa , które są wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW.” W art. art. 135a ustawy zmienianej w art. 3 dodaje się ust. 7 o treści:	W przepisach projektu ustawy zabrakło wyłączenia dla paliw z biomasy wytworzonych z odpadów lub pozostałości innych niż wytworzone z odpadów lub pozostałości innych niż odpady, lub pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa, o którym mowa w art. 29 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy RED II. Zgodnie z przywołanym przepisem, paliwa z biomasy wytworzone z odpadów lub pozostałości innych niż odpady, lub pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa, muszą spełniać jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (nie muszą spełniać kryteriów zrównoważonego rozwoju). Zwracamy uwagę, że takie wyłączenie znalazło się w projekcie ustawy w odniesieniu do biokomponentów i biopaliw gazowych (art. 28a ust. 2), lecz zabrakło go w odniesieniu do paliw z biomasy.

		<p>„7. Wymogi w zakresie kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w ust. 3 stosuje się do:</p> <p>1) paliw gazowych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW,</p> <p>2) paliw stałych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach oddanych do eksploatacji po dniu 31 grudnia 2020 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW.”</p>	<p>Dla uzyskania większej przejrzystości zaproponowano zmianę treści ust. 6, dedykowanego kryteriom zrównoważonego rozwoju oraz dodanie nowego ust. 7 dedykowanego kryteriom ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.</p> <p>Dodany projektem ustawy przepis art. 135a ust. 3 wskazuje na obowiązek spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 01.01.2023 (zgodnie z art. 29 ust. 10 lit. d dyrektywy RED II powinna to być data 01.01.2021 – stosowana uwaga powyżej). W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych odnośnie spełnienia tego obowiązku w instalacjach oddanych do eksploatacji przed dniem 01.01.2021 r. zaproponowano w nowym ustępie 7 wprowadzenie do projektu ustawy uściślenia, wskazującego na stosowanie wymogów określonych w art. 135a ust. 3 dla paliw stałych z biomasy wyłącznie w instalacjach oddanych do eksploatacji po dniu 31.12.2020 r., co jest zgodne z zapisami dyrektywy RED II.</p>
9.	Art. 3 pkt 4 (art. 135b ust. 1)	<p>Treść art. 135b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dokumentami potwierdzającymi spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biomasę podlegającą przetworzeniu w ramach ścieżek certyfikacji, wystawianymi na poszczególnych etapach wytwarzania biopłynów, paliw z biomasy, są:</p> <p>1) dokument wystawiony przez producenta rolnego przewidziany przez uznany system certyfikacji;</p> <p>2) poświadczenie;”</p>	<p>Z definicji świadectwa zrównoważonego rozwoju (dalej ŚZR), dodanej w art. 2 pkt 33f do ustawy o OZE wynika, że ŚZR ma być wystawiane dla energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów albo paliw z biomasy spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju (dalej KZR). Wydaje się więc, że ŚZR nie może być dokumentem potwierdzającym spełnienie KZR przez biomasę podlegającą przetworzeniu w ramach ścieżek certyfikacji, jak napisano w projekcie ustawy. Wobec powyższego proponujemy wykreślenie ŚZR z treści art. 135b ust. 1 oraz</p>

		<p>W art. art. 135b ustawy zmienianej w art. 3 dodaje się ust. 1a o treści:</p> <p>„1a. Dokumentami potwierdzającymi spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez wytworzone z biopłynów albo paliw z biomasy energią elektryczną, ciepło i chłód, są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poświadczenie; 2) świadectwo zrównoważonego rozwoju” 	<p>dodanie w tym artykule ustępu 1a określającego dokumenty potwierdzające spełnienie KZR przez energię elektryczną, ciepło i chłód wytworzone z biopłynów albo paliw z biomasy – tj. poświadczenie w przypadku podmiotów certyfikowanych oraz ŚZR w przypadku pozostałych podmiotów.</p>
10.	Art. 3 pkt 4 (art. 135c ust. 3 i 4)	<p>Treść art. 135c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Podmiot certyfikowany ubiegający się o udzielenie wsparcia finansowego, dokonując sprzedaży lub innej formy zbycia energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów lub paliw z biomasy, jest obowiązany posiadać ważny certyfikat.</p> <p>4. (uchylony)”</p>	<p>Zaproponowano zmianę szyku zdania celem uzyskania większej precyzji przepisu.</p> <p>Zwracamy uwagę, że zgodnie z definicją w art. 2 pkt 40 ustawy zmienianej w art. 2, poświadczenie to dokument (...) potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biomasy, biokomponentów, biopłynów lub paliw z biomasy spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju (...) lub kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Nie jest to więc dokument, który może być wystawiony przez wytwórcę energii elektrycznej dla tej energii. W związku z powyższym postulujemy usunięcie fragmentu przepisu dotyczącego wystawiania poświadczenia oraz ust. 4 w całości.</p>
11.	Art. 3 pkt 4 (art. 135b ust. 2)	<p>W art. 135b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 wyrazy „Za dokumenty, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „Za dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 1a”.</p>	<p>Doprecyzowano treść przepisu w związku z propozycją dodania ust. 1a.</p>
12.	Art. 3 pkt 4 (art. 135d ust. 1)	<p>Treść art. 135d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Świadectwa zrównoważonego rozwoju są wystawiane przez wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów lub paliw z biomasy na</p>	<p>Proponuje się uściślenie w przepisie, kto wystawia ŚZR.</p> <p>Proponuje się także by wymóg posiadania dokumentów, o których mowa w art. 135b ust. 2, dotyczył wyłącznie biomasy zakupionej poza granicami RP, a nie biomasy pochodzącej spoza terytorium RP. Wydaje się, że w</p>

		podstawie poświadczeń, a w przypadku energii elektrycznej, wytworzonej z biopłynów lub paliw z biomasy zakupionych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej - na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 135b ust. 2.”	przypadku biomasy pochodzącej spoza terytorium RP, zakupionej przez wytwórcę energii elektrycznej na terenie RP od certyfikowanego dostawcy, który tę biomasę sprowadził do kraju, wytwórca energii elektrycznej otrzyma od tego dostawcy poświadczenie.
13.	Art. 3 pkt 4 (art. 135e ust. 1 pkt 5)	Treść art. 135e ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie: „5) wskazanie uznanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu, o którym mowa w art. 135b ust. 2, potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biopłyny lub paliwa z biomasy wykorzystane do wytwarzania energii elektrycznej będącej przedmiotem świadectwa zrównoważonego rozwoju;”	Proponuje się doprecyzowanie treści art. 135e ust. 1 pkt 5 biorąc pod uwagę, że przedmiotem ŚZR jest energia elektryczna, a nie biopłyny lub paliwa z biomasy jak wskazano w projekcie.
14.	Art. 3 pkt 4 (art. 135e ust. 1 pkt 6)	Treść art. 135e ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie: „6) informacje o ilości: a) i rodzaju biopłynów lub paliw z biomasy wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej będącej przedmiotem świadectwa zrównoważonego rozwoju, b) energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów lub paliw z biomasy wskazanych w lit. a;”	Proponuje się doprecyzowanie treści art. 135e ust. 1 pkt 6 lit. a wskazując, że należy przedstawić informacje o ilości i rodzaju biopłynów lub paliw z biomasy wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej będącej przedmiotem świadectwa zrównoważonego rozwoju.
15.	Art. 3 pkt 4 (art. 135e ust. 1 pkt 7)	Treść art. 135e ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 3 otrzymuje brzmienie: „7) oświadczenie o spełnieniu kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biopłyny lub paliwa z biomasy wskazane w świadectwie zrównoważonego rozwoju i wykorzystane do wytworzenia energii	Proponuje się doprecyzowanie przepisu art. 135e ust. 1 pkt 7 wskazując, że oświadczenie dotyczy energii elektrycznej objętej świadectwem zrównoważonego rozwoju, a nie wsparciem finansowym. Wydaje się, że nie każda energia elektryczna objęta wsparciem finansowym będzie objęta także ŚZR. W szczególności energia elektryczna wyprodukowana z paliwa z biomasy

		elektrycznej objętej świadectwem zrównoważonego rozwoju ;	stanowiącego odpady lub pozostałości inne niż odpady, lub pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa, które zgodnie z dyrektywą RED II nie musi spełniać kryteriów zrównoważonego rozwoju, nie będzie objęta ŚZR, a będzie mogła być objęta wsparciem finansowym.
16.	Art. 3 pkt 4 (art. 135e)	W art. 135e ustawy zmienianej w art. 3 zmienia się numerację ust. 2 na ust. 3 i dodaje się ustęp 2 o treści: „Informacje o których mowa w ust. 1 pkt 8 oraz wartość ograniczenia, o której mowa w ust. 1 pkt 9 dotyczą energii elektrycznej objętej świadectwem zrównoważonego rozwoju wytworzonej w instalacjach oddanych do eksploatacji po dniu 31 grudnia 2020 r.”	Proponuje się w art. 135e zmianę numeracji i dodanie ust. 2, który doprecyzowuje, że dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach, które nie muszą spełniać kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, nie jest konieczne podawanie w ŚZR informacji określonych w pkt. 8 i 9 art. 135e ust. 1. Wielkości te nie będą w tych instalacjach kalkulowane i pozostawienie treści tego przepisu bez zmian powodowałoby niepotrzebne obciążenia regulacyjne podmiotów wystawiających ŚZR.
17.	Art. 4 pkt 2	W art. 86 ustawy zmienianej w art. 4 dodaje się ust. 4b o treści: „4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie dotyczy instalacji wytwarzających energię elektryczną, ciepło albo chłód oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 roku.”	Art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 wskazuje m.in. na obowiązek spełniania kryterium ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 (dalej RED II). Przywołany w tym przepisie art. 29 ust. 10 dyrektywy RED II wskazuje w lit. d na konieczność spełnienia kryterium ograniczania emisji gazów cieplarnianych jedynie przez instalacje wytwarzające energię elektryczną, ciepło i chłód oddane do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. Wobec tego postulujemy doprecyzowanie art. 86 ustawy zmienianej w art. 4 poprzez dodanie ust. 4b eliminującego z kręgu podmiotów zobowiązanych instalacje oddane do eksploatacji przed 1 stycznia 2021 r.

18.	Art. 4 ust. 2	<p><i>W art. 86 ustawy zmienianej w art. 4 ust. 4a otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„Obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nie dotyczy biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, które na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 nie podlegają obowiązkowi spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju, to jest biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wyprodukowanych z odpadów i pozostałości innych niż pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa, a także odpadów i pozostałości, które, zanim zostaną przetworzone w biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy, najpierw są przetwarzane w produkt.”</i></p>	<p>Z zadowoleniem przyjmujemy i podkreślamy wagę zmian w propozycji włączonej do art. 4 projektu ustawy, która ma doprowadzić do zmiany ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U z 2021 r. poz. 332 i 1047, oraz 2022 r. poz. 1). Szczególne znaczenie dla wytwórców energii elektrycznej, którzy spalają paliwa z biomasy ma wyłączenie zaprojektowane w art. 86 ust. 4a. Żeby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych wskazujemy na potrzebę doprecyzowania tego wyłączenia jak w przedstawionej propozycji.</p>
19.	Art. 5 projektu Ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw wprowadzający zmiany w ustawie z dnia 11 stycznia 2018 o elektromobilności i paliwach alternatywnych	Wykreślenie Art. 5 w całości	<p>Zgodnie ze zgłoszoną powyżej uwagą, operatorzy stacji ładowania nie powinni być objęci obowiązkiem umarzania świadectw pochodzenia energii z OZE gdyż taki obowiązek ciąży na sprzedawcach energii.</p> <p>W związku z powyższym, wprowadzane Art. 5 projektu ustawy o zmianie ustawy o biopaliwach (...) zmiany w ustawie o elektromobilności nawiązujące do tego obowiązku, t.j. 1) wprowadzenia art. 3 ust. 1 <u>pkt 7a</u> (dot. możliwości ładowania energii elektrycznej z OZE), 2) wprowadzenie art. <u>10a, 10b</u>, (określające poziomy obowiązków umarzania świadectw pochodzenia dla operatorów stacji ładowania oraz definiujące uprawnienia kontroli tego obowiązku dla Urzędy Regulacji Energetyki) oraz 3) wprowadzenie art. 45 ust 1 pkt 2a,</p>

			oraz ust 2 pkt 2a (odnoszące się do kar za brak wypełnienia obowiązku umarzania świadectw pochodzenia), nie będą miały zastosowania.
--	--	--	--

KL/85/42/AB/2022